

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

การศึกษาค้างนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อวิเคราะห์อุปสรรค และศึกษาถึงลักษณะทางเศรษฐกิจ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบ ข้อปฏิบัติ และสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับ ของผู้ประกอบการ ขายสินค้าในระบบค่านิยมมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ สามารถสรุปผลได้ ดังนี้

5.1.1 การศึกษาผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบค่านิยมมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว

จากการวิเคราะห์อุปสรรคของผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบค่านิยมมูลค่าเพิ่ม นักท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า เหตุผลที่ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ให้ความสำคัญเป็น อันดับแรก ในการเข้าเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบค่านิยมมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว เพราะเห็นว่าจะทำให้มีลูกค้าชาวต่างประเทศมาใช้บริการมากขึ้น เหตุผลที่ให้สำคัญเป็นอันดับสอง คือ เนื่องจากได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่สรรพากร เหตุผลที่ให้สำคัญเป็นอันดับสาม คือ การประชาสัมพันธ์ของกรมสรรพากร ส่วนเหตุผลที่ให้สำคัญเป็นอันดับสี่ คือ ได้รับคำแนะนำจากร้านที่ได้เข้าสู่ระบบแล้ว และเหตุผลที่ให้สำคัญน้อยที่สุด คือ ระเบียบกรมสรรพากรมีความเหมาะสมต่อการนำมาปฏิบัติ

ปัจจัยที่มีระดับของผลกระทบเชิงบวกในระดับดี คือ การให้บริการของเจ้าหน้าที่ การประชาสัมพันธ์ของกรมสรรพากร ประโยชน์ที่จะได้รับจากการเป็นผู้ประกอบการค่านิยมมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว และปัญหาและอุปสรรคของผู้ประกอบการในเรื่องเกี่ยวกับการ ธรรมชาติให้ความรู้ความเข้าใจแก่นักท่องเที่ยวของรัฐบาล กรมสรรพากรควรมีการพัฒนา ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน และระยะเวลาในการจัดอบรมผู้ประกอบการ ส่วนปัจจัยที่มีระดับของผลกระทบเชิงบวกในระดับปานกลาง คือ การขออนุมัติเป็นผู้ประกอบการ ขายสินค้าในระบบค่านิยมมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว การติดต่อสื่อสารกับนักท่องเที่ยว และการ คมนาคม

สำหรับการศึกษาลักษณะทางเศรษฐกิจของผู้ประกอบการ พบว่า ผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่ประกอบกิจการประเภทบริษัทจำกัดจำนวน 62 ราย คิดเป็นร้อยละ 81.58จำหน่ายสินค้า ประเภทของที่ระลึก เครื่องเงินจำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.89 มีเงินทุนจดทะเบียนอยู่

ระหว่าง 1,000,001 – 5,000,000 บาท จำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.84 โดยมีระยะเวลาการดำเนินการมากกว่า 15 ปี จำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.85 มีรายได้จากการจำหน่ายสินค้าในรอบปีที่ผ่านมามากกว่า 10 ล้านบาท จำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.06 มีจำนวนพนักงานในหน่วยงานระหว่าง 10 – 20 คน จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.47 นักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการต่อวันในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวมากกว่า 20 คนต่อวัน จำนวน 57 ราย คิดเป็นร้อยละ 75.00 และในช่วงนอกฤดูกาลท่องเที่ยวระหว่าง 10 – 20 คนต่อวัน จำนวน 42 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.26 มีระยะทางระหว่างสถานประกอบการกับสำนักงานสรรพากรพื้นที่น้อยกว่า 10 กิโลเมตร จำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.05 และมีระยะเวลาที่เข้าสู่ระบบค่าน้ำเพิ่มให้นักท่องเที่ยวระหว่าง 4 – 5 ปี จำนวน 46 ราย คิดเป็นร้อยละ 60.52

การศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบ ข้อปฏิบัติ และสิทธิและประโยชน์ที่จะได้รับของผู้ประกอบการ พบว่า ผู้ประกอบการให้ความสำคัญในระดับดี เกี่ยวกับ สินค้าที่มีสิทธิขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม มูลค่าการซื้อสินค้าที่มีสิทธิขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม และคุณสมบัติของนักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการให้ความสำคัญในระดับปานกลาง เกี่ยวกับ เงื่อนไขที่ต้องปฏิบัติเมื่อได้รับอนุมัติ การจัดทำคำร้องขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม สินค้าที่กำหนดให้ต้องแสดงต่อเจ้าหน้าที่สรรพากรขณะขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม

การศึกษาปัจจัยด้านชุมชนซึ่งมีผลกระทบต่อ การดำเนินการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว พบว่า ปัจจัยด้านการก่อให้เกิดรายได้แก่รัฐบาลจากภาษีอากร มีระดับของผลกระทบในระดับดีมาก แสดงให้เห็นว่า นักท่องเที่ยวเห็นว่าดำเนินการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว นั้น ผู้ที่จะได้รับประโยชน์มากที่สุดคือรัฐบาล ส่วนปัจจัยด้านชุมชนอื่น คือ การสร้างงานให้ชุมชน การสร้างรายได้แก่ผู้ประกอบการ และการก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายของภาครัฐ มีระดับผลกระทบในระดับดี

การศึกษากิจกรรมที่ผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบค่าน้ำเพิ่มให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วม พบว่า ผู้ประกอบการทุกรายเคยเข้าร่วมประชุม/อบรมกับกรมสรรพากร เกี่ยวกับการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว เคยติดต่อหน่วยงานของกรมสรรพากรเกี่ยวกับการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว เคยติดต่อเจ้าหน้าที่กรมสรรพากรเกี่ยวกับการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว และพบว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่ไม่เคยเขียนจดหมาย/บทความลงในหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว

5.1.2 การศึกษาผู้ประกอบการที่ไม่ได้เป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภามีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว

จากการวิเคราะห์อุปสรรคของผู้ประกอบการที่ไม่ได้เป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภามีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า เหตุผลที่ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก ในการไม่เข้าเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภามีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว เพราะเห็นว่าระเบียบกรมสรรพากรยากต่อการนำมาปฏิบัติ เหตุผลที่สำคัญเป็นอันดับสอง คือ การจัดเตรียมเอกสาร และขั้นตอนการขออนุมัติมีความยุ่งยาก เหตุผลที่สำคัญเป็นอันดับสาม คือ ทำให้มีค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมภาษาต่างประเทศให้พนักงาน และเหตุผลที่สำคัญเป็นอันดับสี่ คือ ลูกค้านักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาซื้อสินค้ามีจำนวนน้อย

ปัจจัยที่มีระดับของผลกระทบเชิงบวกในระดับดี คือ การให้บริการของเจ้าหน้าที่การประชาสัมพันธ์ของกรมสรรพากร และปัญหาและอุปสรรคของผู้ประกอบการในเรื่องเกี่ยวกับการรณรงค์ให้ความรู้ความเข้าใจแก่นักท่องเที่ยวของรัฐบาล กรมสรรพากรควรมีการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน และระยะเวลาในการจัดอบรมผู้ประกอบการ ส่วนปัจจัยที่มีระดับของผลกระทบเชิงบวกในระดับปานกลาง คือ การขออนุมัติเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภามีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว การติดต่อสื่อสารกับนักท่องเที่ยว การคมนาคม และประโยชน์ที่จะได้รับจากการเป็นผู้ประกอบการคีนภามีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว

สำหรับการศึกษาลักษณะทางเศรษฐกิจของผู้ประกอบการ พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ประกอบกิจการประเภทบริษัทจำกัดจำนวน 48 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.16 จำหน่ายสินค้าประเภทผ้าพื้นเมือง เสื้อผ้าสำเร็จรูป จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.68 มีเงินทุนจดทะเบียนอยู่ระหว่าง 1,000,001 – 5,000,000 บาท จำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.53 โดยมีการดำเนินการระหว่าง 6 - 10 ปี จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.47 มีรายได้จากการจำหน่ายสินค้าในรอบปีที่ผ่านมาระหว่าง 6 - 10 ล้านบาท จำนวน 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.42 มีจำนวนพนักงานในหน่วยงานระหว่าง 10 – 20 คน จำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.79 นักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการต่อวันในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวมากกว่า 20 คนต่อวัน จำนวน 50 ราย คิดเป็นร้อยละ 65.79 และในช่วงนอกฤดูกาลท่องเที่ยวระหว่าง 10 – 20 คนต่อวัน จำนวน 45 ราย คิดเป็นร้อยละ 59.21 และมีระยะทางระหว่างสถานประกอบการกับสำนักงานสรรพากรพื้นที่ระหว่าง 11 – 20 กิโลเมตร จำนวน 50 ราย คิดเป็นร้อยละ 65.79

การศึกษาปัจจัยด้านชุมชนซึ่งมีผลกระทบต่อการดำเนินการคีนภามีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว พบว่า ปัจจัยด้านการก่อให้เกิดรายได้แก่รัฐบาลจากภาษีอากร มีระดับของผลกระทบ

ในระดับดีมาก แสดงให้เห็นว่า นักท่องเที่ยวเห็นว่าค่าเนินการคีนภำมิลค้ำเพิ่มให้นักรท่องเที่ยวนั้น ผู้ที่จะได้รับประโยชน์มากที่สุดคือรัฐบาล ส่วนปัจจัยด้านชุมชนอื่น คือ การสร้างงานให้ชุมชน การสร้างรายได้แก่ผู้ประกอบการ และการก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายของภาครัฐ มีระดับผลกระทบในระดับดี

การศึกษากิจกรรที่ผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภำมิลค้ำเพิ่มให้นักรท่องเที่ยว มีส่วนร่วม พบว่า กิจกรรที่ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เคยมีส่วนร่วม คือ การเข้าร่วมประชุม/อบรมกับกรมสรรพากรเกี่ยวกับการคีนภำมิลค้ำเพิ่มให้นักรท่องเที่ยว และการติดต่อเจ้าหน้าที่กรมสรรพากรเกี่ยวกับการคีนภำมิลค้ำเพิ่มให้นักรท่องเที่ยว ส่วนกิจกรรที่ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ไม่เคยมีส่วนร่วม คือ การติดต่อหน่วยงานของกรมสรรพากรเกี่ยวกับการคีนภำมิลค้ำเพิ่มให้นักรท่องเที่ยว และการเขียนจดหมาย/บทความลงในหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับการคีนภำมิลค้ำเพิ่มให้นักรท่องเที่ยว

5.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษา

1. เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้ การแจกแบบสอบถามบางส่วนมิได้แจกให้กับผู้ประกอบการโดยตรง ในการศึกษาครั้งต่อไปควรมีการแจกแบบสอบถามให้ถึงมือผู้ประกอบการโดยตรงเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ตรงกับข้อเท็จจริง ซึ่งจะช่วยให้ทราบปัญหาที่แท้จริงของผู้ประกอบการ และสามารถตอบข้อสงสัยในการกรอกแบบสอบถามให้ผู้ประกอบการได้โดยตรง
2. ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาปัญหาและอุปสรรคด้านของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานและด้านนักท่องเที่ยวด้วย เพื่อที่จะได้ผลการศึกษาที่ครอบคลุมปัญหาและอุปสรรคในทุกด้านของระบบการคีนภำมิลค้ำเพิ่มให้นักรท่องเที่ยว